

św. Ludwik IX (1214-70) od 1226 król Francji, kanonizowany w 1297 r.

Toruń, ob. z 1876 (Jana Matejki) w Muzeum Regionalnym

zobacz: [Święci w Polsce i ich kult w świetle historii](http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html)
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/2j.html>
<http://sancti-in-polonia.wietrzykowski.net/7j.html>

Czytanie brewiarzowe na 25 sierpnia

Ludwik IX był synem Ludwika VIII i św. Blanki Kastylijskiej. Urodził się 25 kwietnia 1214 r. Mając 12 lat wstąpił na tron po śmierci ojca. Do czasu osiągnięcia przez niego pełnoletności, rządy sprawowała jego matka, św. Blanka. W 1230 r. ożenił się z Małgorzatą, córką hrabiego Prowansji. Stał na czele dwóch wypraw krzyżowych (1248, 1267) - obie skończyły się klęską. Złożony chorobą uczynił ślub, że wyruszy na wyprawę przeciwko poganom, gdy tylko odzyska zdrowie. Tak też się stało. W bitwie pod Mansurah dostał się do niewoli. Turcy zadowolili się okupem. Ludwik udał się do Palestyny, by nieść pomoc resztkom załóg chrześcijańskich. Usiłował przynajmniej układami złagodzić ich los. Śmierć matki, której zostawił tymczasowe rządy, zmusiła go jednak do powrotu.

Mimo pierwszego niepowodzenia król nie myślał o rezygnacji ze złożonego ślubu. Dla pozyskania zwolenników objeżdżał kraj z relikwiami korony cierniowej Chrystusa i zagrzewał do ponownej wyprawy. Doszło do niej w roku 1267. Na wszelki wypadek, pouczony doświadczeniem, zostawił testament i wyruszył w drogę. U bram Tunisu padł ofiarą tyfusu i zmarł 25 sierpnia 1270 r.

Ludwik był wybitną osobowością. Wzorowy mąż i opiekun licznej rodziny. Jako polityk zręczny i rozważny, doprowadził Francję do rozkwitu. W ciągu 40 lat swoich rządów podniósł kraj politycznie i gospodarczo. W 1242 r. odniósł zwycięstwo nad Anglią pod Saintes, odzyskując tereny północne, zajęte przez wroga. Zreformował administrację i sądownictwo, powołał do życia parlament, zreformował system monetarny. Idąc za uchwałami Soboru Laterańskiego IV (1215), zakazał pojedynków. Wydał także zarządzenie przeciwko lichwie i prostytutce. Popierał instytucje dobroczynne i zakony. Żywoty jego są zgodne w tym, że sam usługiwał chorym i rozdawał jałmużny ubogim. Osobiście żył bardzo skromnie, mnożył uczynki pokutne, czym ściągnął na siebie zarzut, że jest "królem mnichów". Miał żywo w pamięci słowa matki, wypowiedziane do niego jeszcze w latach młodości: "Synu, wołałabym cię widzieć na marach niż w grzechu". Odegrał poważną rolę w fundacji Sorbony. Był mecenasem sztuki, co najbardziej upamiętnia sławna kaplica Sainte-Chapelle w Paryżu.

<https://www.brewiarz.pl/czytelnia/swieci/08-25a.php3>

1. Łódź, fg w ko WNMP;
2. Rzym, fg w ko Ch. S. Luigi d. Fran.; P1800404- 30.III.'12.
3. Wieluń, fk w ko Zwiastowania NMP; P2180055- 3.V.'15.
4. Opole, fg w ko Św. Trójcy;

5. Dąbrowa Górnicza, fg w baz. MB Anielskiej;
6. Katowice, fg w baz. NMP i św. Ludwika; P2170204- 11.IV.'15.
7. Włodawa, LBL, ob. w ko św. Ludwika IX

- L13,8- Kraków, ob. w ko św. Katarzyny;
- L13,9- Toruń, ob. z 1876 (Jana Matejki) w Muzeum Regionalnym [p. str. 1]
Gliwice, ko. św. Antoniego (zdz. pw)

*Jeżeli nie zaznaczono inaczej, to zdjęcia: **Jan Nitecki***

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)